Pregaria.cat

Entrada

Deixar-se trobar (VI)

El tema fonamental

Ell li diu: ves a cridar el teu marit i torna. La dona li contesta: no en tinc, de marit. Li diu Jesús: Fas bé de dir que no en tens .N'has tingut cinc, l'home que ara tens no és el teu marit. En això has dit la veritat! La dona li respon: Senyor, veig que ets un profeta (Evangeli de Sant Joan 4,16-19)

Contemplant Jesús

Et miro als ulls i arribo fins al fons del teu cor i de la teva ànima. Quin desig més infinit d'amor que portes marcat, i quina quantitat de frustracions i explotacions viscudes. Com ha quedat deformada la imatge de Déu!. Oh, pobra filla del Pare, realment la teva vida és ben trista i l'han buidada de l'amor veritable!.

He anat contemplant les teves reaccions quan et parlava de l'aigua viva i de la font interior. La mirada de l'ànima s'enlluernava i una set fonda t'envaïa. Vols ser feliç, i tens tot el dret a ser-ho...és per això que avui ens hem trobat, és per això que sóc davant teu.

Entrem, doncs, de puntetes en el tema central de la vida, els afectes, com estàs d'amor, filla? Des d'aquesta terra ja començarem a fer la casa nova, ben fonamentada sobre la roca.

Contemplant la dona samaritana.

Em sento totalment trasbalsada. Aquest foraster parla de la veritat més desitjada. Mentre l'escolto i el miro visc una cosa completament diferent. Com la pedra que cau, estic caient en un fons sense límit. El meu cor palpita com mai. El que semblava fa una estona una conversa per trencar la llosa de la soledat s'està transformant en la trobada més important de la meva vida. Mai ningú ha parlat com ell.

Com m'agradaria poder-li explicar qui sóc, quina és la meva vida, i com em sento de malament !. Si em fes només una pregunta sobre tot això !. He patit tanta violència, he plorat tant quan em pagaven, quan em destrossaven... què poc em queda de mi, Déu meu!.

Oh! Déu meu, em pregunta.....no, "no en tinc de marit"....

Deixar-se trobar.

Deixa't trobar pel Senyor que avui et pregunta concretament pel teu amor, deixa que entri a la teva vida, obra-li totes les portes. Que es passegi per les cambres de la teva infantesa, per llargs corredors de l'adolescència, que entri a les relacions de la vida de jove, de la vida adulta. Demana-li que et pregunti. Et cal escoltar que et digui que li dius la veritat, que no l'enganyes. Et cal tant sentir-te mirat, comprés, acceptat, estimat.

Després, ja en el llarg camí, podràs fer totes les preguntes que vulguis, sobre la llei, sobre la comunitat, el món i l'alliberament, però ara, avui, vol estar amb tu, amb la teva vida, amb les teves realitats, totes, les fosques també. Vol saber que els cinc homes o dones que has tingut no eren marits ni mullers, que també has tingut moltes mires diferents, amples i tolerants les unes, estretes i opressores, les altres. Deixa, sí deixa que et trobi, deixa't trobar per Jesús.

Si et deixes trobar per Ell et retrobes a tu mateix, a tu mateixa. Obres la font de la vida. Inicies un llarga camí... vers el sentit de tot. Esdevindràs una persona més normal, i que sap ja per on corre l'aigua de la felicitat. La relació amb Ell n'és la font.